

येशू ख्रीष्टको प्रकाश — संख्या सात

तेस्रो धिक्कार र सातौँ राज्यको उदय: आइतबारको व्यवस्थाको भविष्यसूचक महत्त्व

Jeff Pippenger

2023-10-29

प्रकाशको पुस्तकको एघारौँ अध्यायमा, दुई साक्षीहरूलाई स्वर्गतिर उचालिन्छ, “त्यही घडी”मा एउटा चिन्हस्वरूप, जब “सहरको दशौँ भाग” पतन हुन्छ। त्यस घडीमा “दोस्रो हाथ बितिसकेको छ; र हेर, तेस्रो हाथ चाँडै आउँदैछ।” इस्लाम सातौँ तुरही हो र तेस्रो हाथ हो, जो आइतबारको व्यवस्थाको “भूकम्प”-रूपी “घडी”मा आउँछ।

तब तिनीहरूले स्वर्गबाट तिनीहरूलाई यसो भन्दै गरेको एउटा ठूलो स्वर सुने, “यहाँ माथि आओ।” अनि तिनीहरू बादलमा स्वर्गमा उक्लिए; र तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई देखे। त्यही घडी एउटा ठूलो भुइँचालो भयो, र सहरको दशौँ भाग ढल्यो, र त्यस भुइँचालोमा सात हजार मानिस मारिए; अनि बाँकीहरू अत्यन्त भयभीत भए, र स्वर्गका परमेश्वरलाई महिमा दिए। दोस्रो हाथ बितिसकेको छ; र, हेर, तेस्रो हाथ चाँडै आउँदैछ। अनि सातौँ स्वर्गदूतले तुरही फुके; र स्वर्गमा ठूला-ठूला स्वरहरू भए, यसो भन्दै, “यस संसारका राज्यहरू हाम्रो प्रभु र उहाँका ख्रीष्टका राज्य भएका छन्; र उहाँले सदा-सर्वदा राज्य गर्नुहुनेछ।” अनि परमेश्वरको सामु आफ्ना सिंहासनहरूमा बसेका चौबीस जना एल्डरहरू आफ्ना मुखमा घोटो परे, र परमेश्वरको आराधना गर्दै यसो भने, “हे सर्वशक्तिमान प्रभु परमेश्वर, जो हुनुहुन्छ, जो हुनुहुन्थ्यो, र जो आउनुहुनेछ, हामी तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छौं; किनकि तपाईंले आफ्नो महान् शक्ति धारण गर्नुभएको छ, र राज्य गर्नुभएको छ। अनि जाति-जातिहरू क्रोधित भए, र तपाईंको क्रोध आएको छ, र मरेकाहरूको न्याय हुने समय आएको छ, र तपाईंका सेवक अगमवक्ताहरूलाई, र पवित्र जनहरूलाई, र तपाईंको नाउँको भय मान्ने साना र ठूला सबैलाई प्रतिफल दिने समय आएको छ; र पृथ्वीलाई नाश गर्नेहरूलाई नाश गर्ने समय पनि आएको छ।” अनि स्वर्गमा परमेश्वरको मन्दिर खोलियो, र उहाँको मन्दिरमा उहाँको करारको सन्दूक देखियो; अनि बिजुलीहरू, स्वरहरू, गर्जनहरू, भुइँचालो, र ठूलो असिना भए। प्रकाश 11:12-19.

दुई साक्षीहरू बादलमा स्वर्गतर्फ आरोहण गर्छन्, जुन अगमवाणीगत रूपमा स्वर्गदूतहरूको एउटा समूहको प्रतिनिधित्व गर्दछ। यी लेखहरूमा पहिले उद्धृत गरिएझैं र हबक्कूकका तालिकाहरूमा पाइएझैं, सिस्टर ह्वाइटले पहिचान गर्नुहुन्छ कि पहिलो, दोस्रो र तेस्रो स्वर्गदूतद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका व्यक्तिगत सन्देशहरू जब अगमवाणीको इतिहासमा प्रवेश गर्छन्, तिनीहरू एकल स्वर्गदूतहरूको रूपमा चित्रित हुन्छन्, तर मध्यरातको पुकारको सन्देश भने धेरै स्वर्गदूतहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। दुई साक्षीहरू स्वर्गदूतहरूको सेनाद्वारा मध्यरातको पुकारको सन्देश घोषणा गर्दै गर्दा स्वर्गतर्फ उठाइन्छन्; यसरी तिनीहरू “बादलमा” स्वर्गतर्फ लगिन्छन्।

“दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको अन्त्यतिर, मैले परमेश्वरका जनहरूमाथि स्वर्गबाट चम्किरहेको एउटा महान् ज्योति देखें। यस ज्योतिका किरणहरू सूर्यझैं तेजस्वी देखिन्थे। अनि मैले स्वर्गदूतहरूका आवाजहरू यसरी पुकारिरहेका सुनें, ‘हेर, दुलहा आउँदै हुनुहुन्छ; उहाँलाई भेट्न निस्केर जाओ!’”

“यो नै मध्यरातको पुकार थियो, जसले दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई शक्ति दिनुपर्ने थियो। निरुत्साहित सन्तहरूलाई जागृत तुल्याउन र तिनीहरूलाई तिनीहरूको सामु रहेको महान् कार्यका लागि तयार पार्न स्वर्गबाट स्वर्गदूतहरू पठाइए। सबैभन्दा प्रतिभाशाली मानिसहरू यस सन्देशलाई ग्रहण गर्ने पहिलोहरू थिएनन्। स्वर्गदूतहरू नम्र र समर्पित जनहरूकहाँ पठाइए, र तिनीहरूलाई यो पुकार उठाउन बाध्य तुल्याइयो, ‘हेर, दुलहा आउँदैछ; उहाँलाई भेट्न बाहिर निस्क।’ यस पुकारको जिम्मा पाएकाहरूले शीघ्रता गरे, र पवित्र आत्माको शक्तिमा सन्देश सुनाए, अनि आफ्ना निरुत्साहित दाजुभाइहरूलाई जागृत तुल्याए। यो कार्य मानिसहरूको बुद्धि र शिक्षामा आधारित थिएन, तर परमेश्वरको शक्तिमा आधारित थियो, र उहाँका ती सन्तहरूले, जसले यो पुकार सुने, त्यसको प्रतिरोध गर्न सकेनन्। सबैभन्दा आत्मिक जनहरूले यस सन्देशलाई पहिले ग्रहण गरे, र जो पहिले

यस कार्यमा अगुवाइ गर्नेहरू थिए, तिनीहरूले यसलाई ग्रहण गर्न र यो पुकारलाई अझ प्रबल बनाउन सबैभन्दा ढिलो गरे, 'हेर, दुलाहा आउँदैछ; उहाँलाई भेट्न बाहिर निस्क!'” Early Writings, 238.

भूकम्पको त्यस घडीमा, जसले सहरको दशौँ भाग नष्ट गर्दछ, सात हजार मानिस मारिन्छन्। भविष्यवाणीमा सहर एउटा राज्य हो, र संयुक्त राज्य अमेरिका प्रकाश १७ का दस राजाहरूको राज्यको एक दशौँ भाग हो। संयुक्त राज्य अमेरिका आइतबारको व्यवस्थाको भूकम्पमा उल्टाइन्छ र बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य रहन छोड्छ, अनि त्यसपछि दस राजाहरूमध्ये प्रमुख राजामा, अर्थात् बाइबलीय भविष्यवाणीको सातौँ राज्यमा रूपान्तरित हुन्छ, जसले आफ्नो राज्य त्यस पापसत्तालाई दिन सहमत हुनेछन्, जो सातमध्येकै आठौँ हो।

अनि तिमीले देखेका ती दस सीडहरू दस राजाहरू हुन्, जसले अहिलेसम्म कुनै राज्य पाएका छैनन्; तर तिनीहरूले पशुसँगै एक घडीका लागि राजाहरूझैँ अधिकार पाउँछन्। यिनीहरू एउटै मनका छन्, र आफ्नो शक्ति र सामर्थ्य पशुलाई दिनेछन्। यिनीहरूले थुमासँग युद्ध गर्नेछन्, र थुमाले तिनीहरूलाई जित्नुहुनेछ; किनकि उहाँ प्रभुहरूका प्रभु र राजाहरूका राजा हुनुहुन्छ; अनि उहाँसँग हुनेहरू बोलाइएका, चुनिएका, र विश्वासयोग्य हुन्। अनि उसले मलाई भन्यो, तिमीले देखेका ती जलहरू, जहाँ वेश्याचाहिँ बसिरहेकी छे, ती जातिहरू, भीडहरू, राष्ट्रहरू, र भाषाहरू हुन्। अनि तिमीले पशुमाथि देखेका ती दस सीडहरू—यिनीहरूले त्यस वेश्यालाई घृणा गर्नेछन्, र उसलाई उजाड र नाङ्गी पार्नेछन्, र उसको मासु खानेछन्, र उसलाई आगोले जलाइदिनेछन्। किनकि परमेश्वरले आफ्नो इच्छा पूरा गराउन, र एउटै अभिप्रायमा सहमत हुन, र आफ्नो राज्य पशुलाई दिन, परमेश्वरका वचनहरू पूरा नहोउन्जेलसम्म, तिनीहरूको हृदयमा राखिदिनुभएको छ। अनि तिमीले देखेकी स्त्री त्यो महान् सहर हो, जसले पृथ्वीका राजाहरू माथि राज्य गर्छ। प्रकाश 17:12-18.

संयुक्त राष्ट्रसंघका दस राजाहरूले आफ्नो विश्वव्यापी “राज्य पशुलाई दिन” “सहमत” हुन्छन्। तिनीहरू “एउटै मनका” छन्, जसरी भजनसंग्रह त्रियासीमा तिनीहरूले “एकमत भएर आपसमा सल्लाह गरे।” आहाब ती दस कुलका राजा थिए, जसले यशैया तेइसमा टायरकी वेश्यासीता गर्ने स्त्रीसँग व्यभिचारको अवैध सम्बन्ध बाँधे। आहाब र ईजेबेलको अवैध सम्बन्धले एलियाको समयमा, जो यूहन्ना बप्टिस्मा दिने व्यक्तिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, हेरोद र हेरोदियासको अवैध सम्बन्धको पूर्वरूप प्रस्तुत गर्‍यो। हेरोद रोमी साम्राज्यको एक प्रतिनिधि थिए, र दानियल सातमा रोमी साम्राज्य दस सीडहरूबाट बनेको छ। ती दस सीडहरू आहाबको दस कुलको राज्यद्वारा पूर्वरूपित गरिएका थिए, र यी दुवैले संयुक्त राष्ट्रसंघका दस राजाहरूका लागि साक्षी प्रदान गर्छन्। आहाब र हेरोदले ती अवैध सम्बन्धहरूमा राज्यको प्रतिनिधित्व गर्दा, तिनीहरूको भूमिका टायरकी वेश्यासीता गर्ने स्त्रीका निम्ति, जसले प्रतीकात्मक सत्तरी वर्षको अन्त्यमा आफ्ना गीतहरू गाउँछे, विधर्मियोमाथिको सतावट सम्पन्न गर्नु थियो।

“राजाहरू, शासकहरू, र राज्यपालहरूले आफूमाथि ख्रीष्टविरोधीको छाप लगाएका छन्, र तिनीहरूलाई त्यस अजिङ्गरको रूपमा चित्रित गरिएको छ, जो सन्तहरूसित—परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्नेहरू र येशूको विश्वास धारण गर्नेहरूसित—युद्ध गर्न जान्छ।” Testimonies to Ministers, 38.

आइतबारको व्यवस्थाको समयमा पृथ्वीको पशुले बाइबल भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा शासन गर्न छोड्छ, किनकि त्यसले भर्खरै येजेबेलसँग व्यभिचार गरेको हुन्छ, र त्यसपछि संयुक्त राष्ट्रसंघको नेतृत्व ग्रहण गर्छ। त्यसपछि यसले सम्पूर्ण संसारलाई पशुको एक विश्वव्यापी मूर्ति खडा गर्न बाध्य पार्छ, जसरी उनीहरूले यसअघि आफ्नो राष्ट्रमा आइतबारको व्यवस्थाको समयमा गरिसकेका थिए।

र पृथ्वीमा बसोबास गर्नेहरूलाई उसले ती चिन्हहरूद्वारा, जुन उसलाई जनावरको सामुन्ने गर्न शक्ति दिइएको थियो, बहकाउँछ; र पृथ्वीमा बसोबास गर्नेहरूलाई यसो भन्दै कि तिनीहरूले त्यस जनावरको प्रतिमा बनाऊन्, जसलाई तरबारले घाउ पारेको थियो, तर जो जीवित रह्यो। अनि उसलाई जनावरको प्रतिमालाई प्राण दिन शक्ति दिइएको थियो, ताकि जनावरको प्रतिमा बोलोस् पनि, र जनावरको प्रतिमाको उपासना नगर्ने जति सबैलाई मारिन लगाओस्। अनि उसले सबैलाई—सानादेखि ठूला, धनी र दरिद्र, स्वतन्त्र र दास—आफ्नो दाहिने हातमा वा निधारमा छाप ग्रहण गर्न लगाउँछ; अनि जससँग त्यो छाप, वा जनावरको नाउँ, वा उसको नाउँको सङ्ख्या छैन, त्यसले बाहेक अरू कसैले किनबेच गर्न नसकोस्। प्रकाश 13:14-17.

आहाब, हेरोद, रोमी साम्राज्यका दस राजाहरू तथा संयुक्त राष्ट्रसंघका दस राजाहरूले सन्तहरूसँग युद्ध गर्न निस्कने अजिङ्गरको प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि जेजेबेलले विधर्मी भनी वर्गीकृत गरेका व्यक्तिहरूमाथि सतावट चलाउने कार्य सधैं जेजेबेलकै परपुरुषले नै सम्पन्न गर्ने गर्दछ।

“यसरी, यद्यपि अजिङ्गरले मुख्यतः शैतानलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, तैपनि गौण अर्थमा यो मूर्तिपूजक रोमको प्रतीक हो।” द ग्रेट कन्ट्रोवर्सी, ४३९।

आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी भूकम्पमा “सात हजार” मानिसहरू “मारिन्छन्।” दानिएल अध्याय एघार, पद एकचालीसमा, “धेरै जना परास्त हुन्छन्।” आइतबारको व्यवस्था लागू हुँदा परास्त हुनेहरू ती लाओदिकीया अवस्थाका सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू हुन्, जसले संकटका लागि तयारी गरेका छैनन्। “सात हजार” भन्ने संख्या परमेश्वरका जनहरूको बाँकी अवशेषलाई जनाउँछ। कर्मेल पर्वतको संकटमा, जसले आइतबारको व्यवस्थाको संकटलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, परमेश्वरले एलियाहलाई भन्नुभयो कि “इसाएलमा सात हजार” त्यस्ता थिए, जसले बालको सामु घुँडा टेकेका थिएनन्। प्रेरित पावलले यसबारे टिप्पणी गर्छन्।

त्यसैले म भन्दछु, के परमेश्वरले आफ्ना प्रजालाई त्याग्नभएको छ? कदापि होइन। किनकि म पनि एक इस्राएली हुँ, अब्राहामको सन्तान, बेन्यामीन कुलको। परमेश्वरले आफ्ना ती प्रजालाई, जसलाई उहाँले पहिले नै चिन्नुभएको थियो, त्याग्नभएको छैन। एल्याहको विषयमा धर्मशास्त्रले के भन्दछ, के तिमीहरूलाई थाहा छैन? उसले इस्राएलको विरुद्धमा परमेश्वरसँग यसो भन्दै बिन्ती गर्दछ, “हे प्रभु, तिनीहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारिदिएका छन्, र तपाईंका वेदीहरू भत्काइदिएका छन्; अनि म मात्र एकलै बाँकी छु, र तिनीहरू मेरो प्राण लिन खोज्दैछन्।” तर परमेश्वरको उत्तर उसलाई के थियो? “मैले आफ्ना निम्ति सात हजार पुरुषहरू सुरक्षित राखेको छु, जसले बालको मूर्तिको सामु घुँडा टेकेका छैनन्।” त्यसरी नै यस वर्तमान समयमा पनि अनुग्रहको चुनावनुसार एक अवशेष बाँकी छ। रोमी ११:१-५.

“सात हजार” भन्ने शब्दहरूले परमेश्वरका जनहरूको एक अवशेषलाई जनाउँछन्, तर जहाँ तिनीहरू प्रतीकात्मक रूपमा चिन्हित गरिएका छन्, त्यस सन्दर्भलाई पनि विचारमा लिनुपर्छ। आइतबारको व्यवस्थाको भूकम्पमा उल्ट्याइएका मानिसहरू अविश्वासी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूको अवशेष हुन्, जो त्यहाँ र त्यही बेला आधुनिक आध्यात्मिक बाबेलद्वारा बन्दी बनाइन्छन्। प्राचीन वास्तविक इस्राएलको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासमा, जब बाबेलले यरूशलेमलाई तीन पटकमध्ये दोस्रो पटक उजाड पार्‍यो, तब “देशका” “पराक्रमी” मानिसहरूमध्ये “सात हजार” को एक अवशेष बन्दी बनाइयो।

अनि तिनले यहोयाकीनलाई बाबेलमा लगे, साथै राजाकी आमालाई, राजाका पत्निहरूलाई, तिनका अधिकारीहरूलाई, र देशका पराक्रमीहरूलाई पनि; यरूशलेमबाट बाबेलमा तिनले तिनीहरूलाई बन्दी बनाएर लगे। अनि सबै पराक्रमी पुरुषहरू, अर्थात् सात हजार, र कारीगरहरू र लोहारहरू एक हजार, युद्धका लागि सबल र योग्य भएका सबैलाई पनि बाबेलका राजाले बाबेलमा बन्दी बनाएर लगे। अनि बाबेलका राजाले तिनका पिताका भाइ मत्तन्याहलाई तिनको सट्टा राजा बनाए, र तिनको नाउँ सिदकियाह राखिदिए। २ राजा २४:१५-१७।

एक पटक आइतवारको व्यवस्थाको भूकम्पमा यरूशलेमका शक्तिशाली पुरुषहरू ढालिएपछि, “तेस्रो हायो चाँडै आउँछ। अनि सातौँ स्वर्गदूतले तुरही फुक्‍यो।” तेस्रो हायो भनेको सातौँ स्वर्गदूतले फुक्ने सातौँ तुरही हो। आइतवारको व्यवस्थाको “भूकम्प” को “घडी” मा—इस्लामले प्रहार गर्छ!

पहिलो र दोस्रो धिक्कारमा इस्लामको एक प्रमुख विशेषता यो थियो कि, तिनीहरूले आफ्नो भविष्यवाणीसम्बन्धी भूमिका पूरा गरेको इतिहासकालमा, तिनीहरूको युद्ध गर्ने तरिका सामान्य युद्धनीतिभन्दा भिन्न थियो भन्ने ऐतिहासिक तथ्य हो। तिनीहरूको युद्ध गर्ने तरिका अचानक र अप्रत्याशित रूपमा प्रहार गर्नु थियो। “assassin” भन्ने शब्द इतिहासको त्यस अवधिमा इस्लामी योद्धाहरूको अभ्यासबाट व्युत्पन्न भएको हो। तिनीहरूको आक्रमण दोस्रो विश्वयुद्धका जापानी कामिकाजेहरूजस्तै थियो। इस्लामी योद्धाहरूले आफ्नो लक्ष्यको हत्या गर्दा आफू मर्ने अपेक्षा गर्दथे। यस कारणले, योद्धाहरूमा एक सामान्य अभ्यास आक्रमणअघि मृत्युको भयलाई दबाउन सहयोग होस् भनेर

हसिस सेवन गरी मात्तिनु, अर्थात् मृत्युका लागि आफूलाई तयार गर्नु थियो। जब तिनीहरूले आफ्ना शिकारहरूमाथि प्रहार गर्दथे, त्यो अचानक र अप्रत्याशित हुन्थ्यो, र चाहिएको मानसिक अवस्थाका लागि हसिसमाथिको तिनीहरूको निर्भरता, गोप्य आक्रमणसँग मिलेर, “assassin” भन्ने शब्दको व्युत्पत्तिगत आधार बन्यो, किनकि यसको सम्बन्ध hashish भन्ने शब्दसँग रहेको छ।

तेस्रो धिक्कार र सातौँ तुरही “छिट्टै आउँछ।”

त्यसै गरी, २२ अक्टोबर, १८४४ मा, करारका सन्देशवाहक आफ्ना मन्दिरमा “अचानक” आउनुभयो। सिस्टर ह्याइटले करारका सन्देशवाहकको आगमनको “अचानकपन” लाई परिभाषित गर्दै, उहाँको आगमन “अप्रत्याशित” थियो भनी जनाउनुभयो। त्यसकारण २२ अक्टोबर, १८४४ मा पूरा भएका सबै चार “आगमन” हरू अप्रत्याशित र अचानक थिए।

“पवित्रस्थानको शुद्धीकरणका लागि ख्रीष्ट हाम्रो महायाजकको रूपमा अति पवित्र स्थानमा आउनु, जसलाई दानियल ८:१४ मा देखाइएको छ; मानिसको पुत्रको पुरातन दिनहरूका सामु आउनु, जसरी दानियल ७:१३ मा प्रस्तुत गरिएको छ; अनि प्रभु आफ्नै मन्दिरमा आउनु, जसको भविष्यवाणी मलाकीले गरेका छन्,—यी सबै एउटै घटनाका वर्णनहरू हुन्; र यही कुरा मत्ती २५ मा रहेको दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा ख्रीष्टद्वारा वर्णित दुलहाको विवाहमा आउनुद्वारा पनि प्रतिरूपित गरिएको छ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ४२६।

दस कुँवारीहरूको दृष्टान्त अक्षरशः पुनः दोहोरिन्छ; यसरी २२ अक्टोबर, १८४४ मा पूरा भएका सबै चार “आगमनहरू” आइतबारको व्यवस्थारूपी भूकम्पमा फेरि अक्षरशः पूरा हुनुपर्छ। कुँवारीहरूको दृष्टान्तबारे टिप्पणी गर्दै सिस्टर ह्याइटले त्यस साक्षीमा थप जोड दिनुहुन्छ, जसले आइतबारको व्यवस्थाको भूकम्पमा प्रतीकित अकस्मात्ता र अप्रत्याशिततालाई पहिचान गराउँछ, र यही मध्यरात्रिको पुकारको सिद्ध परिपूर्ति हो।

“चरित्र सङ्कटद्वारा प्रकट हुन्छ। जब मध्यरातमा गम्भीर स्वरले यस्तो घोषणा गर्‍यो, ‘हेर, दुलहा आउँदैछ; उसलाई भेट्न निस्क,’ तब निदाएका कन्याहरू आफ्ना निद्राबाट ब्युँझिए, र यस घटनाका लागि कसले तयारी गरेको थियो भन्ने देखियो। दुवै पक्ष अचाक्लीमा परे, तर एक पक्ष आपत्कालका लागि तयार थियो, र अर्को पक्ष तयारीविनाको भेटियो। चरित्र परिस्थितिद्वारा प्रकट हुन्छ। आकस्मिक अवस्थाहरूले चरित्रको साँचो धातु प्रकट गराउँछन्। कुनै अचानक र अकल्पित विपत्ति, शोक वा सङ्कट, कुनै अप्रत्याशित रोग वा वेदना, प्राणलाई मृत्युको सामना गराउने कुनै कुरा—यी सबैले चरित्रको साँचो आन्तरिक स्वरूपलाई उजागर गर्नेछन्। परमेश्वरको वचनका प्रतिज्ञाहरूमा कुनै वास्तविक विश्वास छ कि छैन, त्यो प्रकट गराइनेछ। आत्मा अनुग्रहद्वारा धानिएको छ कि छैन, दीपकसहितको भाँडोमा तेल छ कि छैन, त्यो पनि प्रकट गराइनेछ।”

“परीक्षाका समयहरू सबैमाथि आउँछन्। परमेश्वरको परीक्षा र जाँचको अधीनमा हामी आफूलाई कसरी व्यवहारमा ल्याउँछौं? के हाम्रा बत्तीहरू निभ्छन्? वा के हामी तिनलाई अझै जलिराख्छौं? के हामी अनुग्रह र सत्यले परिपूर्ण हुनुहुने उहाँसँगको हाम्रो सम्बन्धद्वारा प्रत्येक आकस्मिक अवस्थाको लागि तयार छौं? पाँच बुद्धिमती कन्याहरूले आफ्नो चरित्र पाँच मूर्ख कन्याहरूलाई दिन सक्दैनथिन्। चरित्र हामीले व्यक्तिगत रूपमा आफैँले निर्माण गर्नुपर्छ।” Review and Herald, October 17, 1895.

आइतवारको व्यवस्थाको भूकम्पमा, संयुक्त राज्य अमेरिका बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य रहँदैन्। सात हजार लाओडिकेयाली एड्भेन्टिस्टहरूको बाँकी समूह, जसले सङ्कटको लागि तयारी गरेका छैनन्, तिनीहरूले पशुको छापका लागि तयार भएको चरित्र प्रकट गर्नेछन्। तब इस्लाम अकस्मात् र अप्रत्याशित रूपमा आइपुग्छ, किनकि “तेस्रो हाय चाँडै आउँछ” जब “सातौँ स्वर्गदूत” तुरही फुक्दछ!

त्यसपछि ती चारवटा “आगमनहरू”, जो सबै २२ अक्टोबर, १८४४ मा पूरा भएका थिए, पुनः दोहोरिन्छन्। पहिलो आगमनले न्यायको उद्घाटनलाई पहिचान गरायो, दानिएल ८:१४ को पूर्तिस्वरूप। यसले पहिलो स्वर्गदूतको त्यो सन्देशलाई पुष्टि गर्‍यो जसले घोषणा गरेको थियो कि उहाँको न्यायको “घडी” आइपुगेको छ। त्यो पूर्तिले भूकम्पको “घडी” को प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छ, जुन आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ, र त्यही “घडी” हो जब इस्लामले

आइतबारको व्यवस्था पारित भएको कारण संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि “उहाँको न्याय” ल्याउँछ।

मलाकी अध्याय तीनमा उल्लिखित करारका सन्देशवाहक, १७९८ देखि १८४४ सम्मका छयालीस वर्षमा उहाँले उठाउनुभएको मन्दिरमा, मिलेराइट इतिहासका “लेवीहरू”सँग करार बाँध्न, अचानक आउनुभयो। आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी भूकम्पमा, करारका सन्देशवाहक अकस्मात् पुनर्जीवित भएका सुक्खा हड्डीहरूको मन्दिरमा प्रवेश गर्न, एक लाख चवालीस हजारको इतिहासका “लेवीहरू”सँग करारमा प्रवेश गर्न, अचानक आउनुहुन्छ।

आइतबारको व्यवस्थाको भूकम्पमा मानिसको पुत्रले एक राज्य ग्रहण गर्न पिताकहाँ आउनुहुन्छ, दानिएल ७:१३ को परिपूर्तिमा, जसरी उहाँले २२ अक्टोबर १८४४ मा गर्नुभएको थियो; किनकि भूकम्पको “घडी” मा त्यहाँ “स्वर्गमा आवाजहरू” हुन्छन्, जसले यसरी घोषणा गर्छन्: “यस संसारका राज्यहरू हाम्रा प्रभु र उहाँका ख्रीष्टका राज्य भएका छन्; अनि उहाँले सदासर्वदा राज्य गर्नुहुनेछ। अनि चौबीस जना प्राचीनहरू, जो परमेश्वरको सामु आफ्ना आसनहरूमा बसेका थिए, आफ्ना मुखमा लम्पसार परे, र परमेश्वरको आराधना गरे, यसो भन्दै: हामी तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छौं, हे सर्वशक्तिमान प्रभु परमेश्वर, जो हुनुहुन्छ, र हुनुहुन्थ्यो, र आउनुहुनेछ; किनकि तपाईंले आफ्नो महान् शक्ति आफ्नै हातमा लिनुभएको छ, र राज्य गर्नुभएको छ।”

भूकम्पको घडीमा, जब उहाँको न्याय आइपुगेको हुन्छ, र पहिले आफूहरू मारिएका सडकबाट पुनर्जीवित गरिएका ती दुई साक्षीहरू उठेर उभिन्छन्। त्यसपछि, एक शक्तिशाली सेनाजस्तै, तिनीहरूलाई स्वर्गतर्फ उचालिन्छ, जबकि सात हजार लाओडिसियन एङ्गेलेस्टहरूको बाँकी हिस्सा परास्त गरिन्छ। त्यहीँ र त्यही बेला बुद्धिमान गहुँ मूर्ख जंगली झारबाट अलग गरिसकिएको हुन्छ। त्यसपछि ख्रीष्टले आफ्नो राज्य ग्रहण गर्नुहुन्छ र सातौँ तुरही बज्छ, जुन तेस्रो विपत्ति पनि हो, जो अकस्मात् र अप्रत्याशित रूपमा आइपुग्छ, अनि त्यसपछि “जातिहरू” “क्रोधित भए, र तपाईंको क्रोध आइपुगेको छ।”

जातिहरूलाई क्रोधित तुल्याउने कार्य इस्लामको भविष्यसूचक भूमिका हो, र यो भूकम्पको घडीमा आरम्भ हुन्छ र मानव अनुग्रह-अवधिको अन्त्य तथा अन्तिम सात विपत्तिहरूसम्म निरन्तर रहन्छ, जसलाई “तिम्रो क्रोध आएको छ” भन्ने शब्दहरूद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ। संयुक्त राज्य अमेरिकाको आइतबारको व्यवस्थादेखि अनुग्रह-अवधिको अन्त्यसम्म, जहाँ परमेश्वरको क्रोध अन्तिम सात विपत्तिहरूमा प्रकट हुन्छ—तेस्रो हाय, जो इस्लामको प्रतीक हो; सातौँ तुरही, जो इस्लामको प्रतीक हो; र जातिहरूलाई क्रोधित तुल्याउने कार्य, जो इस्लामको प्रतीक हो—यी तीन प्रतीकात्मक साक्षीहरूले यो प्रमाणित गर्छन् कि मध्यरातको पुकारको सन्देश आइतबारको व्यवस्थाको समयमा इस्लामको आगमनको परिपूर्ति हो।

आरम्भमा मिलेराइट आन्दोलनसँग भएको जस्तै, मिडनाइट क्राइ सन्देश असफल भविष्यवाणीको एक सुधार थियो। मिलेराइट इतिहासमा त्यो भविष्यवाणी गरिएको घटना वास्तवमै घटन नसक्नु नै असफलता थियो। प्रारम्भिक मिलेराइट इतिहासमा फिलाडेल्फियालीहरूले आफ्नो असफल भविष्यवाणी प्रस्तुत गरे, किनकि 1843 को चार्टमा भएको एउटा त्रुटिमाथि परमेश्वरले आफ्नो हात राख्नुभएको थियो।

फ्युचर फर अमेरिकाको अन्त्यतिरको लाओदिकेयाली आन्दोलनमा, परमेश्वरले त्यस त्रुटिमाथि कहिल्यै आफ्नो हात राख्नुभएन। सत्यलाई—अर्थात् भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रयोगमा समयलाई अब उपरान्त प्रयोग गर्नु हुँदैन भन्ने सत्यलाई—ढाक्ने काम मानवीय हातहरूले गरे। मानवीय हातहरूले मानवीय कामहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

एक लाख चवालीस हजारको अन्तिम आन्दोलनमा, समयको प्रयोग गर्नु त्रुटि थियो, किनकि भविष्यवाणीसम्बन्धी समयको प्रयोग अब उपरान्त गरिनु हुँदैनथ्यो। समयको पापमय प्रयोग, मोशाले आफ्ना पुत्रको खतना गर्नुपर्ने परमेश्वरको आज्ञालाई बेवास्ता गरेको घटनाद्वारा प्रतीकित गरिएको थियो, र उज्जाहले केवल याजकहरूले मात्र सन्दूक सम्हाल्न सक्ने परमेश्वरको आज्ञालाई बेवास्ता गरेको घटनाद्वारा पनि प्रतीकित गरिएको थियो। ती पापपूर्ण कार्यहरू वा अकर्मण्यतामध्ये कुनै पनि परमेश्वरका जनद्वारा सम्पन्न होस् भन्ने प्रभुको इच्छा थिएन। पापको केवल एउटै परिभाषा छ, र त्यो व्यवस्था-उल्लङ्घन हो। मोशाले खतनासम्बन्धी परमेश्वरको व्यवस्था उल्लङ्घन गरे, उज्जाहले

पवित्रस्थानसम्बन्धी परमेश्वरको व्यवस्था उल्लङ्घन गरे, र यस आन्दोलनले परमेश्वरको भविष्यवाणीसम्बन्धी व्यवस्था उल्लङ्घन गर्‍यो। प्राचीन इस्राएललाई परमेश्वरको व्यवस्थाका भण्डारी बनाइयो, र एड्भेन्ट आन्दोलनलाई पनि यसको आरम्भ र अन्त्यमा परमेश्वरका भविष्यवाणीसम्बन्धी सत्यहरूको भण्डारी बनाइयो।

आफ्नो व्याकुलतामा, सिप्पोराले तुरुन्तै आफ्नै हातले आफ्ना छोराको खतना गर्ने कार्य सम्पन्न गरिन्, यसरी त्यस आन्दोलनमा संलग्न भएका व्यक्तिहरूले सन्देशसँग समयको प्रयोगलाई सम्बन्धित हुन दिनु भन्ने पापपूर्ण निष्क्रियताका निम्ति तुरुन्तै प्रकट गर्नुपर्ने पश्चात्तापको प्रतिनिधित्व गरिन्। त्यसैरी, दाऊदले पनि उज्जाहको कार्यका कारण गम्भीर पश्चात्ताप प्रकट गर्छन्। जुलाई 18, 2020 को भविष्यवाणीमा समयको प्रयोग कुनै न कुनै रूपमा सही थियो, वा कुनै प्रकारले त्यो परमेश्वरको इच्छा थियो, भनी आन्दोलनले तर्क गर्नु भनेको मोशा र सिप्पोराले वास्तवमा परमेश्वरका स्पष्ट आज्ञाहरू पालन गर्न आवश्यक थिएन भनी तर्क गर्नु हो, र परमेश्वरलाई उज्जाहले सन्दूक छोयो कि छोएन भन्ने कुरा वास्तवमा वास्ता थिएन भनी तर्क गर्नु हो। जुलाई 18, 2020 एउटा झूटा भविष्यवाणी थियो, र झूटा भएको तत्त्व समयकै तत्त्व थियो।

यी सत्यहरूको थप अन्वेषण अर्को लेखमा गरिनेछ।

“प्रभुले मलाई देखाउनुभएको छ कि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश अघि बढ्नुपर्छ, र प्रभुका छरिएका सन्तानहरूलाई घोषणा गरिनुपर्छ, र यसलाई समयमाथि टाँगिनु हुँदैन; किनकि समय फेरि कहिल्यै पनि परीक्षा हुनेछैन। मैले देखें कि केही मानिसहरू समयको प्रचारबाट उत्पन्न भएको झूटो उत्तेजनामा परिरहेका थिए; कि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश समयले दिन सक्ने भन्दा अझ शक्तिशाली थियो। मैले देखें कि यो सन्देश आफ्नै आधारमा अडिन सक्छ, र यसलाई सुदृढ पार्न समयको आवश्यकता छैन, र यो महान् शक्तिसहित अघि बढ्नेछ, र आफ्नो काम गर्नेछ, र धार्मिकतामा छोट्याइनेछ।” Experience and Views, 48.